

SUSȚINERE ÎN RUGĂCIUNE

Ramadanul – Măine musulmanii vor încheia Ramadanul , cea mai importantă lună din an , timp în care postesc , caută curățirea de păcate și bunăvoința lui Alah. *Să ne rugăm pentru frații misionari care se află în zonele populate de musulmani.*

Iași – viziune , protecție și înțelepciune divină pentru slujitorii bisericilor.

-har și plinătate a Duhului Sfânt în biserici

Preluat – Calendarul de rugăciune APME

ACTIVITĂȚIILE BISERICII CEZAREEA

LUNI – 28 Iulie

timp de rugăciune – 18⁰⁰ - 20⁰⁰

JOI – 31 Iulie

serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

DUMINICĂ – 3 August

dimineață - serviciu de evanghelizare-8⁰⁰-12⁰⁰

după-amiază - serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

Adresă : Reșița ; Strada Castanilor Nr. 119

Foia Creștinului

Pentru sufletul tău...

EDITORIAL - *La câțiva metri de belșug!*

De la asuprire ... la lapte și miere ! Aceasta a fost voia lui Dumnezeu pentru evreii aflați în Egipt : *Meniul* era atrăgător, (deși nu știau care avea să fie *costul* deplasării din Egipt, în Canaan), iar Domnul îi spune clar lui Moise : „*Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui ; căci îi cunosc durerile.*”

- *M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și*
- *să-l scot din țara aceasta și*
- *să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile pe care le locuiesc canaaniții, hetii, amoriții, fereziții, heviții și iebusiții.*

Iată că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii” (Exod 3 : 7 – 9), așa încât Moise ar fi putut spune : „*Aleluia ! Avem probleme iar dintr-un asemenea cuptor, Domnul a hotărât să Își scoată poporul” ! Numai că Dumnezeu mai adaugă o frază : „Acum, vino, Eu te voi trimite la faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”* (Exod 3 : 10) ... Cu alte cuvinte : „*EU voi scoate poporul ... dar MĂ voi folosi de tine !”*

În traducerea Cornilescu, expresia „*țară unde curge lapte și miere*”, este folosită de exact douăzeci de ori ! Așa prezintă Dumnezeu Canaanul de atunci, și totuși, peste ani, în cetatea Samaria, care făcea parte din Israel : „*... a fost o mare foamete, și atât de mult au strâmtorat-o încât un cap de măgar prețuia optzeci de sicli de argint, și un sfert de cab de găinaț de porumbel cinci sicli de argint.”* (II Împărați 6 : 25) ! A fost o răsturnare de valori ! Aveau bani dar nu aveau mâncare !

Cap de măgar ... găinaț de porumbel ! Aceasta era mâncarea celor cu bani ... în vremuri de criză ! Așa este la reșezarea valorilor ! Poți avea banii, atât de iubiți și de doriți ... dar nu mai ai ce să faci cu ei ! Devin hârtii, metal etc., fiindcă în *pustiul*, (de exemplu), litrul de apă este mai de preț decât kilogramul de aur ! *Pustiul* este timpul în care necazul, boala etc., constituie pentru noi, situațiile fără ieșire, probleme care nu se rezolvă cu bani ! Numai la ora actuală cunoaștem cel puțin patru, cinci persoane care au cancer ...

Întrebarea este : De fapt, valoarea lucrului, de ce este dată ? Sau, care este

prețul lucrurilor ? *Paiele aurite* sau *Cum se atribuie valoare nonvalorilor* ? Cum să plătești lucrul, cu mai mult decât merită / valorează ? Sau : „Unde se poate ajunge, când cei care ar trebui să ÎL asculte pe Dumnezeu, se fac proprii stăpâni, dar în vocabularul lor, cu buzele ÎL respectă ?”

Poporul evreu trebuia să trăiască prin credința în promisiunile Lui Dumnezeu, care erau valabile dacă respectau condițiile puse de către Dumnezeu : „*Niciunul din voi să nu înșele deci pe aproapele lui, și să te temi de Dumnezeul tău ; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. Împliniți legile Mele, păziți poruncile Mele și împliniți-le ; și veți locui fără frică în țară. Țara își va da roadele, veți mânca din ele și vă veți sătura, și veți locui fără frică în ea.*” (Levitic 25 : 17 – 19).

Productivitatea pământului nu venea de la sine, datorită metodelor lor științifice, ci datorită ascultării de Dumnezeu. De exemplu, li se cerea respectarea anului de odihnă ! „*Domnul a vorbit lui Moise pe muntele Sinai și a zis : „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le : „Când veți intra în țara pe care v-o dau, pământul să se odihnească, să țină un Sabat în cinstea Domnului. Șase ani să-ți semeni ogorul, șase ani să-ți tai via și să strângi roadele. Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un Sabat ținut în cinstea Domnului : în anul acela*

- să nu-ți semeni ogorul și
- să nu-ți tai via.
- Să nu seceri ce va ieși din grăunțele căzute de la seceriș și
- să nu culegi strugurii din via ta netăiată : acesta să fie un an de odihnă pentru pământ.” (Levitic 25 : 1 – 5).

Dumnezeu le-a spus limpede că, în anul al VI-lea producția avea să fie pentru următorii trei ani, dar în această perioadă trebuiau să lase pământul să se odihnească, pentru a se regenera.

„*Dacă veți zice: „Ce vom mânca în anul al șaptelea, fiindcă nu vom semăna și nu vom strânge roadele ?” Eu vă voi da binecuvântarea Mea în anul al șaselea, și pământul va da roade pentru trei ani. Când veți semăna în anul al optulea, veți mânca tot din vechile roade; până la al nouălea an, până la noile roade, veți mânca tot din cele vechi”* (Levitic 25 : 20 – 22).

VERSETUL SĂPTĂMÂNII

Vă îndemn, dar, fraților,
pentru îndurarea lui
Dumnezeu, să aduceți
trupurile voastre ca o
jertfă vie, sfântă, plăcută
lui Dumnezeu : aceasta va
fi din partea voastră o
slujbă duhovnicească.

Romani 12 : 1

Le-ar fi plăcut lor și s-ar fi bucurat dacă acest fel de recoltă ar fi fost în fiecare an ! Dar din aceste verste putem învăța ceva. Productivitatea pământului ține de Harul Lui Dumnezeu ! Tot la fel lucrau, ca și în anii anteriori, dar producția era majorată de către Dumnezeu ! „*Țara este a Mea ...*” (Levitic 25 : 23), dacă toți oamenii ar ști acest verset și l-ar crede, lumea ar fi altfel, fiindcă toți suntem aici *străini și venetici*, dincolo este *Acasă* !

Pentru unii, vestul este *Țara Promisă*, în care au plecat cu așteptări mari, de *lapte și miere* și ele pot fi reale, exact așa ... dar nu și pentru cei care au ieșit din voia Lui Dumnezeu ! Pentru ei, acolo nu se găsește decât *hrana ...* sau nivelul de trai din Samaria, în timp ce dincolo de ziduri, există belșugul ! Numai că zidurile de acum sunt invizibile, fiind create din păcatele noastre !

La câțiva metri de belșug sau Trăirea din resturi ... ca mod de viață ! Despre *Samaria* actuală, cea din 2014. Și acum, Dumnezeu face două feluri de *garduri* :

- Prin care nu trece blestemul, („*Oare n-ai tras tu gard în jurul lui și în jurul casei lui și în jurul averii lui ?*”, îl întreabă Satan pe Dumnezeu, fiind clar că cel rău nu putea trece de acest *gard*).
- Prin care nu intră binecuvântarea ! Foarte mult depinde de om ! Îngrădirea în binecuvântare sau în blestem ? În Samaria era permisă foamea / înfometarea nu și robia / înrobirea !

„*Vă voi împrăstia printre neamuri și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustiiță, și cetățile voastre vor rămâne pustii. Atunci țara se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cât va fi pustiiță și cât veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara se va odihni și se va bucura de Sabatele ei. Tot timpul cât va fi pustiiță, va avea odihna pe care n-o avusese în anii voștri de Sabat, când o locuiați.*” (Levitic 26 : 33 – 35).

Acest blestem s-a adevărit, deși oamenilor de-atunci le venea greu să creadă că ar fi posibil așa ceva ! Foametea sau înrobirile temporare, au fost doar semnele de avertizare, semne pe care ei nu le-au luat în seamă, până la urmă ...

Așa este și azi. Prin probleme, neazuri, suferințe, boli, lipsuri ...
Dumnezeu ne vorbește : „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmașie cu
Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu
Dumnezeu. Credeți că degeaba vorbește Scriptura ? Duhul pe care L-a pus
Dumnezeu să locuiască în noi ne vrea cu gelozie pentru Sine. Dar, în schimb, ne
dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura : „Dumnezeu stă împotriva celor
mândri, dar dă har celor smeriți.” (Iacov 4 : 4 - 6).